ta jüs minema. – Kits ei jäänud
selle hirmuga enne sisockama ku
ka juba mitu pemi Roormat kaug
ühe Koola juure jõudis kus Karu jes
oli. Karu ei tunnud ted a waid ja en
juure hirmuga plagama, tes pääl
tuli talle mesilane wastu ja ütles:
„Nõh wa mesi Kõppa, mis ja nõnda
joksed.“ – Karu sellitas talle ena
häda ohu ära ja mesilane kutsumis
pääle tuli ta juure Kit hirmuga
tagasi waatama. – Kui nad sinna
olid saanud, kus meile juba
tuttawa Kits oli ütles mesilane:
„Je on ju Kits“ ja selle pääle lendas
ta Kitsi paljaks ockuli pääle
ja pistis ted a wahu jaoks nõnda et
Kits ühe teraawide ja pöösastega mag
pakkis. – Jätame Kits sinna paik
ja waatame mis wendadest jai.

Kõige wanem wend läks ühe kis lan
juure Kolme aasta pääle ja et ta
auusasta teenis, andis tema peremees
talle Kolme aasta lõpul ühe ban a
üteldes: „Kui ja jüüa taha jüs
ütleb ban ale, „laud Kukka ennast“
ja ja saad nõitke jugusid roogasid
laua pääle kui ma mis pärast
jäämist jälle ise enesest ära kaswa.“
Wend läinas ja läks minema. Ohtu
jõudis ta ühte tauluse ja palus
öömajale, mida talle ei keelatud.
Kui õhtu jõõgi oeg Kukke jõudis
wõõlis wend laua wälja ja ütles
kõigile kuuldes: „Laud Kukka ennast“
ja Kõikide imestuseks kulusid
laua pääle Kõikjugused jõõgid. –
Wend Kutsus Kõike jõõma, mida
ka Kõik hää meelega tegiwad.
Pääl läinsis peremehel kange hirm